

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/196/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123012463
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2123012463.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci odsúdeného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, o návrhu na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 6.9.2023, č.k. 2PP/66/2023 - 52, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12.10.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona tak, že zamietol návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D. E. - A., hlásený trvalý pobyt C. F., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, z 02.08.2023 na podmienkové prepustenie z výkonu postupne uložených trestov odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III č. k. 0T/159/2022 - 95 zo 16. augusta 2022 podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona vo výmere 1 (jeden) rok a trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 0T/175/2022 zo 4. septembra 2022 podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený, na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

Odsúdený podanú sťažnosť neodôvodnil.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, sťažnostný súd zistil nasledovné - napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku na podanie si žiadosti o podmienkové prepustenie, avšak nespĺnil prvú materiálnu podmienku a ani druhú materiálnu podmienku spočívajúcu v predpoklade vedenia riadneho života.

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvého stupňa tento poukázal na hodnotenie odsúdeného vypracované riaditeľom ÚVTOS a zistil, že vo vzťahu k odsúdenému boli konštatované aj negatívne skutočnosti a poznatky o jeho osobe, odsúdený nebol počas výkonu trestu disciplinárne odmenený,

príčom bol dvakrát disciplinárne potrestaný. Počas výkonu trestu nebol pracovne zaradený, v rámci programu zaobchádzania plní stanovené ciele len čiastočne, jeho podmienené prepustenie nebolo odporučené.

Vo vzťahu k tretej zákonnej (druhá materiálna) podmienke, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu poukázal súd prvého stupňa na trestnú minulosť odsúdeného, z ktorej vyplýva, že má celkovo 7 záznamov, pre druhovo rôznorodú trestnú činnosť. Odsúdenému boli postupne ukladané podmienené tresty odňatia slobody vo výmere dva roky, tri mesiace, desať mesiacov, jeden rok a šesť mesiacov, v skúšobnej dobe sa odsúdený osvedčil. Následne bol opäť ukladaný podmienený trest odňatia slobody, avšak vzhľadom na spáchanie ďalšej trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia boli už v ďalšom trestnom konaní ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody. Prvostupňový súd zohľadnil aj skutočnosti, ktoré by mohli posilniť predpoklad, že sa odsúdený nedopustí v budúcnosti ďalšej trestnej činnosti, teda že povedie riadny život. Tieto však správne vyhodnotil v jeho neprospech. Poukázal na vzťah odsúdeného k rodinným príslušníkom, v kontexte vytvorenia zázemia po prípadnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, aj na postoj odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti, jej príčinám (posledný odsek na strane 6 napadnutého uznesenia).

Možnosť, ktorá bola odsúdenému podmieneným trestom odňatia slobody v minulosti na nápravu poskytnutá, nevyužil a dopustil sa opätovne protiprávnej trestnej činnosti. Z uvedeného dôvodu súd má obavu, že aj v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody odsúdený nebude viesť riadny život, keďže predchádzajúce miernejšie formy potrestania nemali na odsúdeného pozitívny vplyv a možnosť mierneho potrestania odsúdený nevyužil a nezobral si z toho ponaučenie. Okresný súd je toho názoru, že odsúdený spôsobom svojho doterajšieho života neposkytuje garanciu a nezmierňuje obavu z páchania z páchania trestnej činnosti.

Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil, že toto bolo vykonané v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, sťažnostný súd považuje napadnutý výrok za vecne správny. Rovnako ako prvostupňový súd, aj sťažnostný súd je názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmienené prepustenie.

Aj sťažnostný súd je toho názoru, že odsúdený nespĺnil na podmienené prepustenie ani prvú materiálnu podmienku. Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, boli vyhodnotené správne. Ani záver hodnotiacej správy odsúdeného nevyznieva pozitívne a je z nej zrejmé, že sa odsúdený neadaptoval na režim výkonu trestu odňatia slobody, ciele programu zaobchádzania plní iba čiastočne, a za celý čas výkonu trestu nebol ani raz disciplinárne odmenený.

Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku, aj tu sa sťažnostný súd plne stotožnil s názorom prvostupňového súdu, na ktorý odkazuje.

Sťažnostný súd zdôrazňuje, že pri vyhodnotení druhej materiálnej podmienky je potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti.

Aj sťažnostný súd v tejto súvislosti poukazuje na resocializačnú prognózu odsúdeného, ktorá sa javí ako menej priaznivá, vzhľadom na opakované páchanie trestnej činnosti. Sťažnostný súd zároveň zdôrazňuje, že odsúdený už bol v minulosti súdne trestaný, uplatnil sa voči nemu inštitút podmieneného odsúdenia, ktorým mu bola daná možnosť preukázať polepšenie a nápravu, avšak túto možnosť odsúdený nevyužil a opätovne sa dopustil trestnej činnosti, za ktorú bol aj odsúdený. Uvedené svedčí o tom, že si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadané ponaučenie, ktoré by ho primälo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal trestnej činnosti a aby viedol riadny život. V jeho prípade teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti.

Záverom sťažnostný súd uvádza, že účelom trestu je najmä ochrana spoločnosti pred páchatelom trestnej činnosti a trest má odrádzať aj ostatných členov spoločnosti od páchania trestných činov. Je tak v záujme dovŕšenia nápravy odsúdeného a splnenia účelu uloženého trestu odňatia slobody, aby tento ďalej vykonával.

V prípade odsúdeného má sťažnostný súd za vyššie popísanej situácie vážne a dôvodné pochybnosti o tom, že odsúdený v budúcnosti v prípade podmieneného prepustenia povedie riadny život, a preto je namieste konštatovať, že odsúdený nespĺňa obe materiálne podmienky pre podmienené prepustenie a prvostupňový súd správne žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.